

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 191 (XXXV) — Nr. 298

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 10 aprilie 2023

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 546 din 17 noiembrie 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 426 lit. d) din Codul de procedură penală	2-4	20.305. — Ordin al ministrului familiei, tineretului și egalității de șanse pentru modificarea Ghidului specific — Condiții de accesare a fondurilor europene aferente Planului național de redresare și reziliență în cadrul apelului de proiecte PNRR/2022/C13/I1, componenta 13 — Reforme sociale, investiția I1 — Crearea unei rețele de centre de zi pentru copiii expuși riscului de a fi separați de familie, aprobat prin Ordinul ministrului familiei, tineretului și egalității de șanse nr. 20.898/2022	14
Decizia nr. 578 din 22 noiembrie 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, ale art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, ale art. 4 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, ale art. 11 alin. (7) din Legea nr. 152/2017 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, precum și ale art. 7 lit. b) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice	5-8	ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE	
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		200. — Ordin pentru completarea Ordinului președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 641/2021 privind aprobarea regulilor de confirmare din punctul de vedere al datelor clinice și medicale la nivel de pacient pentru cazurile spitalizate în regim de spitalizare continuă și de zi, precum și a metodologiei de evaluare a cazurilor neconfirmate din punctul de vedere al datelor clinice și medicale pentru care se solicită reconfirmarea	15
309. — Hotărâre privind organizarea și funcționarea Autorității de Siguranță Feroviară Române — ASFR	9-13		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 546**

din 17 noiembrie 2022

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 426 lit. d)
din Codul de procedură penală**

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 426 lit. d) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Fundația „Podoreanu” din București în Dosarul nr. 1.763/1/2020/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.460D/2020.

2. La apelul nominal se prezintă doamna Maria-Luiza Popescu, fondator și președinte al Consiliului director al Fundației „Podoreanu”, asistată de doamna avocat Andreea Andrei, având împuternicire avocațială depusă la dosar. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că autoarea excepției a comunicat la dosar note scrise, iar doamna Maria-Luiza Popescu a comunicat *amicus curiae*, la care au fost atașate înscrisuri, prin care se solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul apărătorului prezent, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, apreciind că normele procesual penale criticate sunt contrare dispozițiilor convenționale privind dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală și dispozițiilor constituționale referitoare la dreptul la un proces echitabil. Face, de asemenea, referire la cauza penală în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate, reiterând susținerile cuprinse în notele scrise aflate la dosar. Invocă, totodată, dispozițiile art. 16 alin. (1), ale art. 20 și ale art. 21 alin. (1)—(3) din Constituție, precum și prevederile art. 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Având cuvântul, doamna Maria-Luiza Popescu face referire la înscrisurile depuse la dosar.

5. Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, apreciind că instanța de control constituțional nu se poate pronunța cu privire la completarea textului de lege criticat. În subsidiar, solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, invocând în acest sens deciziile Curții nr. 227 din 16 aprilie 2019 și nr. 114 din 25 februarie 2020.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

6. Prin Încheierea din 10 noiembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 1.763/1/2020/a1, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 426 lit. d) din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Fundația

„Podoreanu” din București într-o cauză având ca obiect soluționarea admisibilității în principiu a contestației în anulare formulate împotriva Încheierii penale nr. 100 din 7 februarie 2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală în Dosarul nr. 5.208/2/2018/a1*, prin care au fost respinse, ca nefondate, contestațiile declarate de inculpat și autoarea excepției, în temeiul art. 347 din Codul de procedură penală, împotriva Încheierii penale din data de 25 octombrie 2019, pronunțată de Curtea de Apel București — Secția I penală, în procedura de cameră preliminară.

7. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autoarea acesteia susține, în esență, că normele procesual penale criticate sunt neconstituționale, în măsura în care se consideră că este inadmisibilă contestația în anulare formulată împotriva unei încheieri prin care au fost soluționate contestațiile formulate, în temeiul art. 347 din Codul de procedură penală, împotriva unei încheieri pronunțate de judecătorul de cameră preliminară, în procedura reglementată de art. 342—346 din Codul de procedură penală. Solicită ca instanța de control constituțional să se pronunțe și cu privire la dispozițiile referitoare la instanța de judecată competentă să pronunțe hotărârea împotriva căreia se declară calea de atac, astfel cum reiese din cuprinsul dispozițiilor art. 426 lit. d) din Codul de procedură penală („când instanța de apel nu a fost compusă potrivit legii ori a existat un caz de incompatibilitate”).

8. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Contestația în anulare, după cum reține instanța supremă, se poate exercita numai în anumite cazuri, strict și limitativ prevăzute de legiuitor, având în vedere caracterul acesteia de cale extraordinară de atac, și nu împiedică părțile interesate să apeleze la instanțele judecătorești, să se apere, să promoveze căile de atac ordinare prevăzute de lege și să se prevaleze de garanțiile procesuale care condiționează un proces echitabil. Posibilitatea exercitării căii extraordinare de atac reprezintă o garanție în plus a înlăturării erorilor de procedură în legătură cu exercitarea drepturilor procesuale ale părților sau persoanei vătămate ori a celor referitoare la instanța de judecată, în concordanță cu imperativele dreptului la un proces echitabil, iar nu o încălcare a acestui drept. Invocă considerente ale Deciziei Curții Constituționale nr. 227 din 16 aprilie 2019 și reține că instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, deci și reglementarea căilor de atac, este de competența exclusivă a legiuitorului. Acesta este sensul art. 129 din Constituție, text care face referire la „condițiile legii”, atunci când reglementează exercitarea căilor de atac, ca de altfel și al art. 126 alin. (2) din Constituție, care, referindu-se la competența instanțelor judecătorești și la procedura de judecată, stabilește că acestea „sunt prevăzute numai de lege”.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise, *amicus curiae* și înscrisurile depuse la dosar, susținerile apărătorului, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 426 lit. d) din Codul de procedură penală, care au următorul conținut: „*Împotriva hotărârilor penale definitive se poate face contestație în anulare în următoarele cazuri: [...] d) când instanța de apel nu a fost compusă potrivit legii ori a existat un caz de incompatibilitate;*”.

13. Autoarea excepției de neconstituționalitate susține că normele procesual penale criticate contravin atât prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (3) referitor la dreptul la un proces echitabil și ale art. 24 privind dreptul la apărare, cât și art. 6 privind dreptul la un proces echitabil și art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitor la dreptul la un recurs efectiv. Invocă, totodată, dispozițiile art. 2 din Protocolul nr. 7 la Convenție, referitor la dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că a analizat normele procesual penale ce reglementează contestația în anulare atât prin Decizia nr. 804 din 5 decembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 154 din 19 februarie 2018, prin care a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 426 partea introductivă din Codul de procedură penală — potrivit cărora „*Împotriva hotărârilor penale definitive se poate face contestație în anulare în următoarele cazuri: [...]*” — sunt constituționale în raport cu criticile formulate, cât și prin Decizia nr. 623 din 8 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 858 din 18 noiembrie 2015, prin care a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată și a constatat că dispozițiile art. 427 alin. (1) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

15. În deciziile precitate Curtea a reținut că această cale extraordinară de atac poate fi formulată împotriva hotărârilor penale definitive numai în cazurile strict reglementate de normele procesual penale ale art. 426 și în termenul prevăzut de art. 428 din Codul de procedură penală, la instanța care a pronunțat hotărârea a cărei anulare se cere, respectiv la instanța la care a rămas definitivă ultima hotărâre, pentru cazul în care se invocă autoritatea de lucru judecat. Contestația în anulare este o cale de atac extraordinară, de retractare, având drept scop îndreptarea unor vicii de ordin procedural ce atrag nulitatea. De asemenea, Curtea a reținut că această cale extraordinară de atac vizează hotărâri judecătorești definitive și se promovează în condiții procedurale mult mai stricte decât căile ordinare de atac (cât privește titularii, termenul de introducere, cazurile de contestație în anulare, motivele aduse în sprijinul acestora, dovezile în susținerea lor), tocmai în considerarea caracterului aparte inclus de legiuitor pentru această instituție juridică, datorat aspectului că prin aceasta se tinde la înlăturarea autorității de lucru judecat pentru o hotărâre penală definitivă și care produce efecte (a se vedea în același sens Decizia nr. 667 din 15 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 870 din 20 noiembrie 2015, și Decizia nr. 715 din 6 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 86 din 31 ianuarie 2017). Totodată, în Decizia nr. 501 din 30 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 733 din 21 septembrie 2016, paragraful 18, Curtea a reținut că, indiferent de motivul invocat, contestația în anulare poate fi exercitată numai împotriva hotărârilor definitive prin care s-a soluționat fondul cauzei.

16. În ceea ce privește principiul respectării autorității de lucru judecat, în deciziile precitate, Curtea a reținut că acesta este de o importanță fundamentală atât în ordinea juridică națională, cât și la nivelul Curții Europene a Drepturilor Omului, dreptul de acces la justiție și dreptul la un proces echitabil în fața unei instanțe fiind necesar să fie interpretate în lumina preambulului la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care enunță supremația dreptului ca element al patrimoniului comun al statelor contractante. Unul dintre elementele fundamentale ale supremației dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care prevede, printre altele, ca soluția dată în mod definitiv oricărui litigiu de către instanțe să nu mai poată fi supusă rejudecării (Hotărârea din 28 octombrie 1999, pronunțată în Cauza *Brumărescu împotriva României*, paragraful 61). Conform acestui principiu, niciuna dintre părți nu este abilitată să solicite reexaminarea unei hotărâri definitive și executorii cu unicul scop de a obține o reanalizare a cauzei și o nouă hotărâre în privința sa. Instanțele superioare nu trebuie să își folosească dreptul de reformare decât pentru a corecta erorile de fapt sau de drept și erorile judiciare, și nu pentru a proceda la o nouă analiză. Totodată, acestui principiu nu i se poate aduce derogare decât dacă o impun motive substanțiale și imperioase (Hotărârea din 7 iulie 2009, pronunțată în Cauza *Stanca Popescu împotriva României*, paragraful 99, și Hotărârea din 24 iulie 2003, pronunțată în Cauza *Ryabykh împotriva Rusiei*, paragraful 52).

17. Având în vedere cele reținute în jurisprudența precitată, Curtea a constatat că intenția legiuitorului a fost aceea de a nu permite reformarea, pe calea contestației în anulare, a unor hotărâri care sunt în puterea lucrului judecat decât în situații excepționale, în care se remarcă erori de procedură care nu au putut fi înlăturate pe calea apelului și doar în condițiile reglementate expres în art. 426—432 din Codul de procedură penală, stabilind, totodată, în paragraful 21 al Deciziei nr. 623 din 8 octombrie 2015 și în paragraful 17 al Deciziei nr. 804 din 5 decembrie 2017, precitate, că legiuitorul poate exclude folosirea unor căi de atac sau poate limita utilizarea anumitor instrumente procesuale aflate la îndemâna părților, fără ca prin aceasta să se încalce litera sau spiritul Legii fundamentale.

18. Distinct de cele statuate în deciziile precitate, în Decizia nr. 227 din 16 aprilie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 577 din 15 iulie 2019, paragrafele 24—29, Curtea a reținut că motivul de contestație în anulare, reglementat în art. 426 lit. d) din Codul de procedură penală, este nou-introdus în această materie, fiind corespunzător unora dintre motivele de recurs reglementate în art. 385⁹ alin. 1 pct. 3 din Codul de procedură penală din 1968. În forma inițială, la data intrării în vigoare a noii legi procesual penale, art. 426 lit. d) din Codul de procedură penală avea următoarea formulare: „*Împotriva hotărârilor penale definitive se poate face contestație în anulare în următoarele cazuri: [...] d) când instanța nu a fost compusă potrivit legii ori a existat un caz de incompatibilitate;*”. Astfel, Curtea a observat că încă de la data intrării în vigoare a noului Cod de procedură penală prevederile art. 426 lit. d) din Codul de procedură penală sunt aplicabile în ipoteza în care a existat un caz de incompatibilitate dintre cele prevăzute de dispozițiile art. 64 din același act normativ, referitoare la incompatibilitatea judecătorului. Deși textul de lege vorbește generic de incompatibilitate, aceasta trebuie limitată doar la judecătorii care fac parte din complet, fiind inadmisibilă contestația prin care se invocă incompatibilitatea procurorului, organului de cercetare penală, grefierului, magistratului-asistent, expertului, invocarea unui caz de incompatibilitate a judecătorului, dintre cele prevăzute de art. 64 din Codul de procedură penală, prin calea de atac extraordinară a contestației în anulare, având drept scop garantarea imparțialității instanței și respectarea dreptului la un proces echitabil. Curtea a reținut, de asemenea, că, în formularea inițială a textului de lege criticat, incompatibilitatea judecătorului viza judecata în primă instanță, dacă hotărârea a rămas

definitivă prin neapelare, sau judecata în apel. Însă, în condițiile în care nerespectarea exigenței de imparțialitate era invocată ca motiv de apel, iar instanța de apel nu admitea apelul sub acest aspect, partea nu mai putea reitera această neregularitate pe calea contestației în anulare.

19. Ulterior, art. 426 din Codul de procedură penală a fost modificat prin art. 11 pct. 109 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru completarea art. 31 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 23 mai 2016, în sensul adăugării la lit. c)—h) ale art. 426 a unei condiții specifice, referitoare la faza apelului, ceea ce exclude din domeniul de aplicare a contestației în anulare hotărârile rămase definitive prin neapelare, cu excepția cazurilor prevăzute la lit. b) și i) ale art. 426 din Codul de procedură penală. Așadar, este inadmisibilă contestația în anulare formulată cu privire la o hotărâre penală împotriva căreia se poate formula apel ori care poate fi supusă căii de atac ordinare a contestației. Curtea a observat însă că excluderea din domeniul de aplicare a contestației în anulare a acestor din urmă hotărâri judecătorești își găsește justificarea în dispozițiile art. 432 alin. (1) și (4) din Codul de procedură penală, potrivit cărora „(1) La termenul fixat pentru judecarea contestației în anulare, instanța, ascultând părțile și concluziile procurorului, dacă găsește contestația întemeiată, desființează prin decizie hotărârea a cărei anulare se cere și procedează fie de îndată, fie acordând un termen, după caz, la rejudecarea apelului sau la rejudecarea cauzei după desființare. [...] Sentința dată în contestația în anulare este supusă apelului, iar decizia dată în apel este definitivă.” De asemenea, Curtea a constatat că modificarea — prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016 — a art. 426 lit. a) și c)—h) din Codul de procedură penală, prin adăugarea condiției specifice referitoare la faza apelului, a pus capăt controversei din doctrină și jurisprudență cu privire la admisibilitatea contestației în anulare și în privința unor hotărâri pentru care legea nu reglementa nicio cale de atac sau reglementa calea de atac ordinară a contestației. Așa fiind, Curtea a constatat că în aceste condiții este înfăptuită justiția, sens în care nu se poate admite ideea înfrângerii principiului constituțional consacrat de art. 124 alin. (2).

20. Având în vedere caracterul contestației în anulare, de cale de atac extraordinară ce poate fi exercitată în condiții procedurale stricte, și ținând cont că legiuitorul, în virtutea rolului său constituțional consacrat de art. 126 alin. (2) și art. 129 din

Legea fundamentală, poate stabili, prin lege, procedura de judecată și modalitatea de exercitare a căilor de atac, cu condiția respectării normelor și principiilor privind drepturile și libertățile fundamentale și a celorlalte principii consacrate prin Legea fundamentală, Curtea Constituțională, fiind competentă să cenzureze norma legală numai în măsura în care se aduce atingere acestora din urmă, a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 426 lit. d) din Codul de procedură penală, prin deciziile precitate.

21. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, considerentele și soluția deciziilor menționate anterior își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

22. Cât privește solicitarea autoarei de a extinde critica, potrivit notelor scrise depuse înainte de data dezbaterilor, și asupra altor temeuri constituționale, respectiv în raport atât cu dispozițiile art. 16 alin. (1), ale art. 20 și ale art. 129 din Constituție, cât și cu dispozițiile art. 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, Curtea constată că aceasta nu poate fi reținută. Astfel, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, „Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești (...)”, iar alin. (4) al aceluiași articol prevede că „Sesizarea Curții Constituționale se dispune de către instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, printr-o încheiere care va cuprinde punctele de vedere ale părților, opinia instanței asupra excepției, și va fi însoțită de dovezile depuse de părți (...)”. Temeiurile excepției de neconstituționalitate sunt, așadar, cele precizate prin încheierea de sesizare a instanței de judecată în fața căreia a fost invocată excepția, astfel că în fața Curții Constituționale nu pot fi invocate alte temeuri ale excepției decât cele stabilite prin încheierea de sesizare. O extindere a acestora de către instanța de contencios constituțional ar echivala cu sesizarea din oficiu a Curții Constituționale, ceea ce depășește cadrul legal stabilit de Legea nr. 47/1992. De altfel, Curtea Constituțională a stabilit în jurisprudența sa că invocarea în fața instanței de control constituțional, în cadrul unei excepții de neconstituționalitate, a unui alt temei care nu are nicio legătură cu cel invocat în sesizare și care nici nu a fost dezvoltat are semnificația ridicării unei excepții direct în fața Curții, eludându-se astfel prevederile art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 10 alin. (2) și ale art. 29 alin. (1)—(4) din Legea nr. 47/1992 (a se vedea Decizia Curții Constituționale nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012).

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Fundația „Podoreanu” din București în Dosarul nr. 1.763/1/2020/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală și constată că dispozițiile art. 426 lit. d) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 noiembrie 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 578

din 22 noiembrie 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, ale art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, ale art. 4 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, ale art. II alin. (7) din Legea nr. 152/2017 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, precum și ale art. 7 lit. b) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Simina Popescu-Marin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, ale art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, ale art. 4 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, ale art. II alin. (7) din Legea nr. 152/2017 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare și ale art. 7 lit. b) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Cătălin Aurel Ghera, Marius Aurel Mitroaica și Dumitru Laurențiu Tănase, prin Sindicatul Polițiștilor din România „Diamantul”, în Dosarul nr. 16.864/3/2019 al Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.385D/2020.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele Curții dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 1.890D/2020, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010, ale art. 4 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017, ale art. II alin. (7) din Legea nr. 152/2017 și ale art. 7 lit. b) din Legea-cadru nr. 153/2017, excepție ridicată de Sindicatul Polițiștilor din România „Diamantul”, în numele

membrilor Adrian Dumitru Burcea, Mihail Codruț Coman, Constantin Laurențiu Dragnea, Bogdan Mihai Dumitrescu, Oana Cristina Marin și Bogdan Ionuț Rusănescu, în Dosarul nr. 16.859/3/2019* al Tribunalului Argeș — Secția civilă — Complet specializat de contencios administrativ și fiscal.

4. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării dosarelor. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 1.890D/2020 la Dosarul nr. 1.385D/2020, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, sens în care subliniază că, în esență, critica formulată vizează o anumită interpretare a textelor de lege, de către un organ administrativ, ceea ce excedează controlului de constituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

7. Prin Sentința nr. 951 din 24 iulie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 16.864/3/2019, **Tribunalul Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, ale art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, ale art. 4 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, ale art. II alin. (7) din Legea nr. 152/2017 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-**

bugetare și ale art. 7 lit. b) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.

Excepția a fost ridicată de Cătălin Aurel Ghera, Marius Aurel Mitroaica și Dumitru Laurențiu Tănase, prin Sindicatul Polițiștilor din România „Diamantul”, într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri privind recalcularea drepturilor salariale pentru funcționarii publici cu statut special.

8. Prin Încheierea din 16 octombrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 16.859/3/2019*, **Tribunalul Argeș — Secția civilă — Complet specializat de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010, ale art. 4 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017, ale art. II alin. (7) din Legea nr. 152/2017 și ale art. 7 lit. b) din Legea-cadru nr. 153/2017.** Excepția a fost ridicată de Sindicatul Polițiștilor din România „Diamantul”, în numele și pentru membrii de sindicat Adrian Dumitru Burcea, Mihail Codruț Coman, Constantin Laurențiu Dagnea, Bogdan Mihai Dumitrescu, Oana Cristina Marin, Bogdan Ionuț Rusănescu, într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri privind recalcularea drepturilor salariale pentru funcționarii publici cu statut special.

9. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile de lege criticate încalcă art. 41 alin. (2) din Constituție, în componenta privind dreptul la un salariu minim garantat, în măsura în care se interpretează că drepturile compensatorii tranzitorii introduse și încă menținute în salariul de funcție al polițiștilor ar fi devenit parte a cuantumului salariului de funcție și deci drept fundamental. Astfel, se susține că sumele compensatorii tranzitorii din salariul de funcție nu pot fi luate în considerare la comparația salariului de funcție cu salariul minim garantat, întrucât nu au devenit niciodată parte a cuantumului salariului de funcție și drept fundamental, neputând fi valorificate la comparația cu salariul de bază minim garantat. Sunt invocate deciziile Curții Constituționale nr. 108 din 14 februarie 2006, nr. 693 din 17 octombrie 2006 și nr. 667 din 9 noiembrie 2016 și se arată că există distincție între salariul de bază și elementele adiționale ale acestuia, printre care și sporurile, neputând fi acceptat, din perspectivă constituțională, ca un spor în sine, să constituie atât o parte a indemnizației/salariului de bază, la care să se calculeze procentual alte sporuri prevăzute de lege, cât și un adaos salarial pentru compensarea corespunzătoare a unor condiții de muncă în considerarea cărora este acordat. De asemenea, este invocată Decizia Curții Constituționale nr. 51 din 4 februarie 2020 și se susține că prin această decizie a fost constatată neconstituționalitatea interpretării date prin Decizia nr. 21 din 21 noiembrie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii — în sensul că fostul spor de doctorat, acordat după 2010 sub formă de sumă compensatorie tranzitorie, ar fi devenit parte a salariului de bază și drept fundamental. În opinia autorilor excepției, Decizia Curții Constituționale nr. 51 din 4 februarie 2020, precizată, orientează și interpretarea ce trebuie făcută cu privire la toate fostele sporuri/sume compensatorii încă menținute în salariul de funcție al polițiștilor.

10. **Tribunalul Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal** consideră că excepția este neîntemeiată. Astfel, atât Legea-cadru nr. 284/2010, cât și Legea-cadru nr. 153/2017 au ca obiect de reglementare stabilirea unui sistem unitar de salarizare pentru personalul din sectorul bugetar plătit din bugetul general consolidat al statului, urmând ca aplicarea prevederilor legilor să se realizeze etapizat, prin modificarea succesivă, după caz, a salariilor de bază, soldelor funcțiilor de

bază/salariilor funcțiilor de bază și a indemnizațiilor lunare de încadrare, prin legi speciale anuale de aplicare. Invocă aspecte din jurisprudența Curții Constituționale privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice (Decizia nr. 51 din 4 februarie 2020, Decizia nr. 587 din 5 iunie 2012, Decizia nr. 594 din 5 iunie 2012, Decizia nr. 794 din 15 decembrie 2016, Decizia nr. 706 din 11 septembrie 2007, Decizia nr. 707 din 29 noiembrie 2016, Decizia nr. 1.655 din 28 decembrie 2010) și arată că statul este suveran în reglementarea politicii de salarizare, iar scopul declarat al legilor-cadru a fost acela de a dezvolta un sistem de fundamentare a politicilor salariale în sectorul bugetar și de supraveghere a aplicării acestora, precum și de dezvoltare a unui sistem de distribuire a resurselor bugetare alocate pentru cheltuielile de personal, prin stabilirea salariilor de bază, în sectorul bugetar, în vederea promovării performanței individuale. Dispozițiile legale criticate stabilesc criteriile de bază, în vederea unei noi salarizări a personalului bugetar, legiuitorul urmărind ca nivelul salariului să nu fie inferior celui din luna anterioară, și, în consecință, dispozițiile legale analizate în cauză nu contravin prevederilor constituționale.

11. **Tribunalul Argeș — Secția civilă — Complet specializat de contencios administrativ și fiscal** consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă în ceea ce privește dispozițiile art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010, care, prin Decizia nr. 51 din 4 februarie 2020, au fost declarate neconstituționale, și neîntemeiată în ceea ce privește celelalte dispoziții legale criticate. Instanța reține că actele normative aplicabile în cauză reflectă voința legiuitorului de la momentul adoptării acestora, astfel că nu pot rămâne neaplicate, o altfel de interpretare fiind de natură să contravină principiului separației puterilor, consacrat în art. 1 alin. (4) din Constituție, precum și prevederilor art. 61 alin. (1) din Constituție, conform cărora Parlamentul și, prin delegare legislativă, Guvernul sunt singurele autorități publice care au competența de a institui, modifica și abroga norme juridice de aplicare generală, separat de instanțele judecătorești, care nu au o asemenea competență, acestea fiind chemate să realizeze justiția potrivit art. 126 alin. (1) din Legea fundamentală, adică să soluționeze, aplicând legea, litigiile dintre subiecții de drept cu privire la existența, întinderea și exercitarea drepturilor lor subiective. Pentru aceste motive, instanța apreciază că dispozițiile legale criticate sunt conforme cu art. 41 alin. (2) din Constituție.

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor

acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 62 din 27 ianuarie 2010, ale art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 878 din 28 decembrie 2010, ale art. 4 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 79 din 30 ianuarie 2017, introdus prin art. I pct. 4 din Legea nr. 115/2017 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 9/2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 403 din 29 mai 2017, ale art. II alin. (7) din Legea nr. 152/2017 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 487 din 27 iunie 2017, și ale art. 7 lit. b) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017.

16. Curtea observă că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 a fost abrogată prin art. 39 lit. x) din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 877 din 28 decembrie 2010, iar Legea nr. 285/2010 a fost abrogată prin art. 44 alin. (1) pct. 30 din Legea-cadru nr. 153/2017. De asemenea, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017, care a reglementat unele măsuri bugetare în anul 2017, a avut aplicabilitate limitată în timp.

17. Însă, având în vedere cele reținute prin Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, potrivit căroră „sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare”, și faptul că dispozițiile de lege criticate sunt incidente în cauzele în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate, urmează a se exercita controlul de constituționalitate asupra acestor dispoziții legale, care au următorul cuprins:

— Art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010: „În cazul în care drepturile salariale determinate în conformitate cu Legea-cadru nr. 330/2009 și cu prezenta ordonanță de urgență sunt mai mici decât cele stabilite prin legi sau hotărâri ale Guvernului pentru funcția respectivă pentru luna decembrie 2009 se acordă o sumă compensatorie cu caracter tranzitoriu care să acopere diferența, în măsura în care persoana își desfășoară activitatea în aceleași condiții. Această sumă se include în salariul de bază, solda/salariul funcției de bază sau indemnizația lunară de încadrare, după caz, dar nu este luată în calcul la determinarea altor drepturi de natură salarială care se stabilesc în funcție de acestea.”;

— Art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010: „În salariul de bază, indemnizația lunară de încadrare, respectiv în solda funcției de bază/salariul funcției de bază aferente lunii octombrie 2010 sunt cuprinse sporurile, indemnizațiile, care potrivit Legii-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare, făceau parte din salariul de bază, din indemnizația de încadrare brută lunară, respectiv din solda/salariul funcției de bază, precum și sumele compensatorii cu caracter tranzitoriu, acordate potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte

măsuri în domeniul bugetar, cu modificările ulterioare. Sporurile stabilite prin legi sau hotărâri ale Guvernului necuprinse în Legea-cadru nr. 330/2009, cu modificările ulterioare, și care au fost acordate în anul 2010 ca sume compensatorii cu caracter tranzitoriu sau, după caz, ca sporuri la data reîncadrării se introduc în salariul de bază, în indemnizația de încadrare brută lunară, respectiv în solda/salariul de funcție, fără ca prin acordarea lor să conducă la creșteri salariale, altele decât cele prevăzute de prezenta lege.”;

— Art. 4 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017: „Prin excepție de la prevederile art. 1 alin. (1), începând cu luna aprilie 2017, pentru personalul militar, polițiștii, funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare și personalul civil din cadrul instituțiilor publice din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională, sporurile, indemnizațiile și alte asemenea drepturi specifice acestui domeniu de activitate, acordate proporțional cu timpul efectiv lucrat — pe baza pontajelor, și care nu fac parte, potrivit legii, din salariul de bază/salariul funcției de bază/solda funcției de bază, precum și drepturile salariale acordate pentru risc și suprasolicitare neuropsihică sau, după caz, pentru risc și pericol deosebit se determină prin raportare la salariul de bază/solda de funcție/salariul de funcție convenit, al cărei/căruia quantum nu poate fi mai mic decât nivelul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată.”;

— Art. II alin. (7) din Legea nr. 152/2017: „Majorările acordate personalului din cadrul instituțiilor publice din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională, potrivit alin. (3) lit. b), alin. (5) și (6), se aplică la salariul de bază/solda de funcție/salariul de funcție convenit/cuvenită, al căruia/căruia quantum nu poate fi mai mic decât salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, și se adaugă la acesta/aceasta.”

— Art. 7 lit. b) din Legea-cadru nr. 153/2017: „În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație: (...);

b) solda de funcție/salariul de funcție reprezintă suma de bani la care are dreptul lunar personalul militar, polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, corespunzător funcției îndeplinite, stabilită/stabilit conform anexelor nr. I—IX, care nu poate fi mai mică/mic decât nivelul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată.”;

18. Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 41 alin. (2) în componenta privind dreptul la instituirea unui salariu minim brut pe țară.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile legale criticate reprezintă un ansamblu de norme juridice prin care se reglementează, în diferite perioade de timp, cu privire la salarizarea personalului bugetar și care se circumscriu opțiunii libere a legiuitorului în această materie. Astfel, stabilirea acordării anumitor sporuri sub forma unor sume compensatorii cu caracter tranzitoriu și includerea acestora în salariul corespunzător funcției reprezintă expresia acestei opțiuni. Legiuitorul este cel care își asumă politica salarială cu privire la personalul plătit din fonduri publice, prin aceasta înțelegându-se stabilirea atât a sistemului de salarizare, cât și a drepturilor salariale suplimentare. Curtea Constituțională nu are nici rolul și nici competența de a stabili ea însăși elementele acestei politici, ci de a verifica respectarea exigențelor constituționale inerente actelor normative de reglementare primară adoptate de legiuitor în acest domeniu, și nu oportunitatea unei măsuri de politică salarială.

20. Referitor la critica de neconstituționalitate adusă dispozițiilor ce formează obiectul excepției, Curtea reține că autorii excepției susțin că aceste norme încalcă prevederile constituționale ale art. 41 alin. (2), în măsura în care se interpretează că ar permite stabilirea salariului de funcție al polițiștilor sub nivelul salariului minim de bază garantat pe economie. Or, aceste critici nu vizează, în realitate, probleme de constituționalitate de competența Curții Constituționale, ci modul de aplicare a legii, art. 41 alin. (2) din Constituție consacrand în mod expres salariul minim brut pe țară între măsurile de protecție socială la care au dreptul angajații (a se vedea în acest sens Decizia nr. 627 din 22 septembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2021, paragraful 51).

21. Curtea subliniază că identificarea și analiza în concret a diferitelor categorii de sporuri cărora le este aplicabil regimul juridic al sumelor compensatorii cu caracter tranzitoriu relevă, în esență, aspecte referitoare la interpretarea și aplicarea în timp a actelor normative succesive ce reglementează, printre altele, drepturi de natură salarială ale unei categorii de personal bugetar (polițiști — funcționari publici cu statut special). Aceste aspecte excedează controlului de constituționalitate, fiind de competența autorităților publice responsabile, iar în caz de litigiu, a instanțelor judecătorești. În cazul în care practica judiciară vădește o interpretare neunitară, Constituția, prin art. 126 alin. (3), atribuie Înaltei Curți de Casație și Justiție, iar nu Curții Constituționale, competența de a stabili interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești.

22. Referitor la invocarea Deciziei Curții Constituționale nr. 51 din 4 februarie 2020, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 204 din 13 martie 2020, instanța de contencios constituțional precizează că prin decizia precitată a decis că dispozițiile art. 30 alin. (6) și ale art. 48 alin. (1) pct. 7 din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, ale art. 4 alin. (1) și ale art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, ale art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice și ale art. 8 din anexa nr. 5 la Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, în interpretarea dată prin Decizia nr. 21 din 21 noiembrie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii, sunt neconstituționale.

23. Curtea constată că, în raport cu criticile formulate, invocarea Deciziei nr. 51 din 4 februarie 2020, precitată, nu are incidență, deoarece, în prezenta cauză, prevederile art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010 sunt criticate din altă perspectivă, autorii excepției invocând neconstituționalitatea interpretării date de autoritatea administrației publice angajatoare, potrivit căreia sporurile care sunt incluse în salariul de funcție sub formă de sumă compensatorie au ca efect stabilirea unor salarii inferioare salariului minim brut pe țară.

24. În aceste condiții, Curtea constată că, astfel cum este formulată, excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, urmând a fi respinsă ca atare.

25. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, ale art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, ale art. 4 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, ale art. II alin. (7) din Legea nr. 152/2017 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, precum și ale art. 7 lit. b) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Cătălin Aurel Ghera, Marius Aurel Mitroaica și Dumitru Laurențiu Tănase, prin Sindicatul Polițiștilor din România „Diamantul”, în Dosarul nr. 16.864/3/2019 al Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal și de Sindicatul Polițiștilor din România „Diamantul”, în numele membrilor Adrian Dumitru Burcea, Mihail Codruț Coman, Constantin Laurențiu Dragnea, Bogdan Mihai Dumitrescu, Oana Cristina Marin și Bogdan Ionuț Rusănescu, în Dosarul nr. 16.859/3/2019* al Tribunalului Argeș — Secția civilă — Complet specializat de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal și Tribunalului Argeș — Secția civilă — Complet specializat de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 22 noiembrie 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Simina Popescu-Marin

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind organizarea și funcționarea Autorității de Siguranță Feroviară Române — ASFR

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 1 și al art. 7 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 14/2023 privind reorganizarea unor instituții publice din domeniul feroviar în subordinea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Autoritatea de Siguranță Feroviară Română — ASFR, denumită în continuare *ASFR*, este instituție publică cu personalitate juridică, finanțată integral din venituri proprii, aflată în subordinea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, cu atribuții principale de autoritate națională de siguranță și de licențiere pentru transportul feroviar și cu metroul, de certificare și autorizare de siguranță, autorizare/atestare personal, supraveghere în domeniul feroviar și transport cu metroul, de autorizare a liniilor ferate industriale, precum și cu alte atribuții prevăzute de legislația în vigoare aplicabilă.

(2) ASFR este independentă, în ceea ce privește organizarea, structura juridică și procesul decizional, față de orice operator de transport feroviar, administrator/gestionar de infrastructură feroviară, solicitant sau entitate contractantă și de orice entitate care atribuie contracte de servicii publice.

(3) ASFR, în calitate de autoritate responsabilă cu acordarea licențelor de transport feroviar, nu furnizează servicii de transport feroviar.

(4) ASFR exercită următoarele atribuții generale:

a) de autoritate națională de siguranță, așa cum sunt prevăzute la cap. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 73/2019 privind siguranța feroviară, aprobată prin Legea nr. 71/2020;

b) de licențiere pentru transportul feroviar, prevăzute la cap. III din Legea nr. 202/2016 privind integrarea sistemului feroviar din România în spațiul feroviar unic european, cu modificările și completările ulterioare;

c) de organism, recunoscut la nivel național, de evaluare a aplicării procesului de management al riscului, precum și a rezultatelor acestuia, pentru toate domeniile de competență din cadrul sistemului feroviar, în conformitate cu Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 402/2013 al Comisiei din 30 aprilie 2013 privind metoda de siguranță comună pentru evaluarea și aprecierea riscurilor și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 352/2009;

d) de organism de certificare, în sensul art. 2 lit. (b) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/779 al Comisiei din 16 mai 2019 de stabilire a unor dispoziții detaliate privind un sistem de certificare a entităților responsabile cu întreținerea vehiculelor în temeiul Directivei (UE) 2016/798 a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 445/2011 al Comisiei;

e) de autoritate competentă, în sensul art. 5 lit. f) din Regulamentul (UE) nr. 1.024/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind cooperarea administrativă prin intermediul Sistemului de informare al pieței interne și de abrogare a Deciziei 2008/49/CE a Comisiei („Regulamentul IMI”), să adopte măsurile necesare pentru asigurarea respectării drepturilor călătorilor, conform prevederilor Regulamentului (CE) nr. 1.371/2007 privind drepturile și obligațiile călătorilor din transportul feroviar;

f) de autorizare, control, supraveghere de siguranță, licențiere și certificare de siguranță, prevăzute la art. 3 alin. (1) pct. 5 din Legea nr. 195/2020 privind statutul personalului feroviar, cu modificările ulterioare, în temeiul prevederilor art. 10

alin. (1), art. 12 alin. (1), art. 16 alin. (2) și art. 17 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 73/2019 privind siguranța feroviară, aprobată prin Legea nr. 71/2020, precum și ale art. 27 alin. (1) din aceeași ordonanță, coroborat cu prevederile art. 6 lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 14/2023 privind reorganizarea unor instituții publice din domeniul feroviar în subordinea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii;

g) de autoritate competentă, în sensul art. 5 lit. f) din Regulamentul (UE) nr. 1.024/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind cooperarea administrativă prin intermediul Sistemului de informare al pieței interne și de abrogare a Deciziei 2008/49/CE a Comisiei („Regulamentul IMI”), de certificare a mecanicilor de locomotivă în conformitate cu prevederile Regulamentului (UE) 2019/554 al Comisiei de modificare a anexei VI la Directiva 2007/59/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind certificarea mecanicilor de locomotivă care conduc locomotive și trenuri în sistemul feroviar comunitar și prevederile Hotărârii Guvernului nr. 1.611/2009 pentru aprobarea Normelor privind certificarea mecanicilor de locomotivă care conduc locomotive și trenuri în sistemul feroviar din România, cu modificările ulterioare, și de cooperare administrativă prin intermediul Sistemului de informare al pieței (IMI) în domeniile de competență.

Art. 2. — Atribuțiile și modul de organizare și funcționare ale ASFR sunt stabilite în regulamentul-cadru de organizare și funcționare prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 3. — Patrimoniul ASFR se constituie din toate elementele de activ și pasiv preluate de la Autoritatea Feroviară Română, denumită în continuare *AFER*, pe baza protocolului de predare-preluare, stabilit potrivit situațiilor financiare.

Art. 4. — (1) Conducerea ASFR este asigurată de către un consiliu de conducere format din 5 membri din care nu pot face parte reprezentanți din cadrul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii.

(2) Președintele consiliului de conducere este directorul general al ASFR.

(3) Condițiile de selecție a directorului general al Autorității de Siguranță Feroviară Române sunt următoarele:

a) a absolvit studii superioare de lungă durată în domeniul transporturilor feroviare, dovedite cu diplomă de licență;

b) are experiență profesională și de conducere de cel puțin 5 ani în sistemul feroviar;

c) nu se află într-o situație de incompatibilitate și/sau conflict de interese, potrivit legii.

(4) Directorul general are calitatea de ordonator terțiar de credite.

(5) Mandatul directorului general poate fi prelungit o singură dată, cu 4 ani, prin ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii.

(6) Indemnizația lunară a fiecărui membru din consiliul de conducere al ASFR este în cuantum de 20% din venitul brut lunar al directorului general.

Art. 5. — (1) Personalul ASFR face parte din categoria personalului contractual.

(2) Încadrarea la ASFR a personalului din domeniul siguranței și licențierii în transportul feroviar preluat de la AFER, în numărul maxim de 230 de posturi, conform structurii organizatorice aprobate prin ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii, se face în termen de maximum 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

(3) Salariații ASFR beneficiază de autorizație de călătorie gratuită pe calea ferată atât în interes personal, cât și în interes de serviciu, conform prevederilor art. 11 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 195/2020 privind statutul personalului feroviar, cu modificările ulterioare.

(4) Membrii familiei personalului ASFR beneficiază gratuit, în condițiile legii, de legitimații de călătorie gratuite pe calea ferată, conform prevederilor art. 12 lit. c) din Legea nr. 195/2020 privind statutul personalului feroviar, cu modificările și completările ulterioare.

(5) Până la încheierea contractului colectiv de muncă al ASFR, personalul beneficiază de drepturile de personal prevăzute în actualul contract colectiv de muncă al AFER.

Art. 6. — (1) ASFR întocmește, anual, bugetul de venituri și cheltuieli, în conformitate cu normele metodologice elaborate de Ministerul Finanțelor.

(2) Bugetul de venituri și cheltuieli se avizează de consiliul de conducere al ASFR și se aprobă de Ministerul Transporturilor și Infrastructurii.

(3) Excedentul anual rezultat din execuția bugetară a ASFR, finanțată integral din venituri proprii, se reportează în anul următor, cu aceeași destinație.

(4) ASFR poate realiza și poate dispune de venituri și de cheltuieli în valută.

(5) ASFR propune Ministerului Transporturilor și Infrastructurii modalitățile de finanțare a dotării cu echipamente, inclusiv prin credite, în lei și/sau în valută, rambursabile din veniturile proprii prevăzute în bugetul de venituri și cheltuieli, sau din fonduri europene.

Art. 7. — Pentru respectarea cerințelor privind siguranța transportului feroviar, a transportului cu metroul, a activităților desfășurate pe liniile ferate industriale, precum și a altor moduri de transport pe șine stabilite prin legislația din România, acestea se pot desfășura doar în baza licențelor/certificatelor/autorizațiilor/atestatelor emise de ASFR, dacă prin reglementări interne sau internaționale nu se prevede altfel.

Art. 8. — (1) Personalul de specialitate al ASFR are drept de acces/audit/control și inspecție de stat pe toate mijloacele de transport feroviar, inclusiv în cabina de conducere a acestora, în unitățile cu specific feroviar care funcționează sub autoritatea sau în subordinea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, în unitățile operatorilor de transport feroviar/operatorilor care efectuează numai manevră feroviară, în unitățile administratorului și gestionarilor de infrastructură feroviară, pe liniile ferate industriale, în unitățile certificate ca entități responsabile cu întreținerea vehiculelor feroviare, în unitățile aferente transportului cu metroul, precum și în unitățile destinate altor tipuri de transport pe șine.

(2) Dreptul de acces/audit/control și inspecție de stat al personalului menționat la alin. (1) se face pe baza legitimației speciale emise de către Ministerul Transporturilor și Infrastructurii.

(3) Forma, modelul și conținutul legitimației speciale prevăzute la alin. (2) se aprobă prin ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii.

Art. 9. — (1) ASFR își desfășoară activitățile în spațiile puse la dispoziție de către AFER în limita disponibilității, pe bază de protocol încheiat între cele două instituții publice, în care vor fi evidențiate suprafețele puse la dispoziție și cheltuielile cu serviciile necesare utilizării acestor spații, precum și spațiile utilizate în comun.

(2) În cazul în care AFER plătește chirie pentru spațiile menționate la alin. (1), pe bază de protocol, ASFR va suporta contravaloarea chiriei aferente acestora, a cheltuielilor cu serviciile necesare utilizării acestor spații, precum și a spațiilor utilizate în comun.

(3) Dacă spațiile puse la dispoziție de către AFER nu asigură funcționarea tuturor activităților, ASFR închiriază/achiziționează spații necesare desfășurării integrale a acestora.

(4) Pentru organizarea și desfășurarea activității ASFR în teritoriu, prin inspectoratele de siguranță feroviară București, Craiova, Timișoara, Cluj, Brașov, Iași, Galați și Constanța, ASFR închiriază/achiziționează spațiile necesare.

(5) Inspectoratele de siguranță feroviară sunt structuri teritoriale din cadrul ASFR, fără personalitate juridică, care se regăsesc în structura organizatorică a ASFR aprobată prin ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii, având atribuții de deplasare la locul producerii accidentelor sau incidentelor, de efectuare de inspecții de stat având ca scop verificarea măsurilor luate în vederea restabilirii circulației feroviare și atribuții în legătură cu autorizarea și certificarea de siguranță.

Art. 10. — În vederea deplasării la locul producerii unor accidente/incidente feroviare, precum și pentru desfășurarea activităților specifice, parcul normat al ASFR este de 25 de autoturisme.

Art. 11. — ASFR încheie acorduri de cooperare cu Agenția Uniunii Europene pentru Căile Ferate, cu alte autorități naționale de siguranță din celelalte state membre ale Uniunii Europene, precum și cu Agenția de Investigare Feroviară Română — AGIFER.

Art. 12. — ASFR, în calitate de autoritate națională de siguranță, poate încheia acorduri de cooperare și/sau planuri comune de acțiune cu organisme/autorități competente la nivel național în scopul asigurării siguranței feroviare.

Art. 13. — La anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 370/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 333 din 1 aprilie 2021, cu modificările și completările ulterioare, după numărul curent 7 se introduce un nou număr curent, nr. crt. 8, cu următorul cuprins:

„8	Autoritatea de Siguranță Feroviară Română — ASFR	Venituri proprii	București	230”
----	--	------------------	-----------	------

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

p. Viceprim-ministru, ministrul transporturilor și infrastructurii,
Bogdan-Stelian Mîndrescu,
secretar de stat
Ministrul muncii și solidarității sociale,
Marius-Constantin Budăi

p. Ministrul afacerilor externe,
Iulian Fota,
secretar de stat
Ministrul finanțelor,
Adrian Căciu

București, 5 aprilie 2023.
Nr. 309.

REGULAMENT - CADRU
de organizare și funcționare a Autorității de Siguranță Feroviară Române — ASFR

CAPITOLUL I

Prevederi generale

Art. 1. — Autoritatea de Siguranță Feroviară Română — ASFR, denumită în continuare ASFR, este organizată și funcționează potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 14/2023 privind reorganizarea unor instituții publice din domeniul feroviar în subordinea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii.

CAPITOLUL II

Atribuții

Art. 2. — ASFR, prin structurile sale, în calitate de autoritate națională de siguranță potrivit prevederilor art. 3 pct. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 73/2019 privind siguranța feroviară, aprobată prin Legea nr. 71/2020, îndeplinește următoarele atribuții specifice:

a) acordă/suspendă/retrage licențele de transport feroviar din România pentru operatorii care efectuează transport feroviar, operatorii care efectuează numai manevră feroviară, operatorii care efectuează transport urban cu metroul, intermediarii activităților de transport pe calea ferată și operatorii care efectuează unele categorii de servicii de transport feroviar care nu intră în sfera de aplicare a Legii nr. 202/2016 privind integrarea sistemului feroviar din România în spațiul feroviar unic european, cu modificările și completările ulterioare;

b) acordă/suspendă/retrage licențele/certIFICATELE/autorizațiile necesare desfășurării transportului pe căi ferate cu caracter de patrimoniu, de muzeu sau turistic și/sau altor tipuri de transport pe șine;

c) exercită atribuțiile de organism de evaluare recunoscut la nivel național, pentru toate domeniile de competență din cadrul sistemului feroviar în conformitate cu art. 6 și art. 7 lit. c din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 402/2013 al Comisiei din 30 aprilie 2013 privind metoda de siguranță comună pentru evaluarea și aprecierea riscurilor și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 352/2009;

d) supraveghează pe teritoriul României conformitatea elementelor constitutive de interoperabilitate cu cerințele esențiale, conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 73/2019 privind siguranța feroviară, aprobată prin Legea nr. 71/2020;

e) supraveghează prin acțiuni specifice de control, inspecție și audit utilizarea în activitățile de întreținere a subsistemelor structurale și a vehiculelor feroviare a componentelor critice pentru siguranță prevăzute în Hotărârea Guvernului nr. 108/2020 privind interoperabilitatea sistemului feroviar și în Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/779 al Comisiei din 16 mai 2019 de stabilire a unor dispoziții detaliate privind un sistem de certificare a entităților responsabile cu întreținerea vehiculelor în temeiul Directivei (UE) 2016/798 a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 445/2011 al Comisiei;

f) întocmește periodic evidența și statistica accidentelor și incidentelor produse pe căile ferate și pe rețeaua de transport cu metroul și furnizează datele statistice pentru Institutul Național de Statistică;

g) autorizează punerea în funcțiune a subsistemelor de energie, infrastructură și control-comandă și semnalizare terestre care sunt amplasate sau exploatate pe teritoriul

României, în conformitate cu prevederile art. 16 alin. (2) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 73/2019 privind siguranța feroviară, aprobată prin Legea nr. 71/2020;

h) eliberează, reînnoiește, modifică, restricționează și revocă certificatele unice de siguranță acordate operatorilor de transport feroviar în conformitate cu prevederile art. 16 alin. (2) lit. g) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 73/2019 privind siguranța feroviară, aprobată prin Legea nr. 71/2020;

i) sprijină Agenția Uniunii Europene pentru Căile Ferate în eliberarea, reînnoirea, modificarea sau revocarea certificatelor unice de siguranță acordate de aceasta în conformitate cu prevederile art. 16 alin. (2) lit. f) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 73/2019 privind siguranța feroviară, aprobată prin Legea nr. 71/2020;

j) eliberează, reînnoiește, modifică, restricționează și revocă certificatele unice de siguranță acordate operatorilor care desfășoară numai manevră feroviară;

k) eliberează, vizează, reînnoiește, modifică, restricționează și revocă autorizațiile de siguranță acordate administratorului/gestionarilor de infrastructură feroviară în conformitate cu prevederile art. 16 alin. (2) lit. h) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 73/2019 privind siguranța feroviară, aprobată prin Legea nr. 71/2020;

l) eliberează, reînnoiește, modifică, restricționează și revocă certificatele acordate entităților responsabile cu întreținerea vehiculelor feroviare în conformitate cu prevederile art. 16 alin. (2) lit. l) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 73/2019 privind siguranța feroviară, aprobată prin Legea nr. 71/2020;

m) exercită atribuțiile organismului de certificare prevăzute în Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/779;

n) eliberează, suspendă, revocă sau modifică autorizațiile de tip și/sau de introducere pe piață a vehiculelor feroviare, precum și autorizațiile temporare de utilizare a vehiculelor feroviare pentru teste pe rețea, conform prevederilor Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/545 al Comisiei din 4 aprilie 2018 de instituire a modalităților practice pentru procesul de autorizare a vehiculelor feroviare și de autorizare de tip a vehiculelor feroviare în temeiul Directivei (UE) 2016/797 a Parlamentului European și a Consiliului, precum și a cadrului de reglementare național, verificând respectarea cerințelor esențiale relevante la exploatarea și întreținerea acestora;

o) eliberează, suspendă, revocă sau modifică autorizațiile de introducere pe piață a vehiculelor feroviare exceptate de la aplicarea specificațiilor tehnice de interoperabilitate (STI);

p) exercită atribuțiile entității referitoare la marcajul deținătorilor de vehicule și la Registrul marcajelor deținătorilor de vehicule, conform Deciziei de punere în aplicare (UE) 2018/1.614 a Comisiei din 25 octombrie 2018 de stabilire a specificațiilor pentru registrele vehiculelor menționate la articolul 47 din Directiva (UE) 2016/797 a Parlamentului European și a Consiliului și de modificare și abrogare a Deciziei (CE) nr. 756/2007 a Comisiei;

q) emite rapoarte de verificare pentru vehiculele feroviare motoare utilizate de un operator de transport/operator de manevră feroviară pe durata de valabilitate a unui certificat unic de siguranță;

r) sprijină Agenția Uniunii Europene pentru Căile Ferate în eliberarea, reînnoirea, modificarea și revocarea autorizațiilor de introducere pe piață a vehiculelor;

s) se asigură de faptul că fiecărui vehicul i s-a atribuit un număr european de vehicul în conformitate cu art. 16 alin. (2) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 73/2019 privind siguranța feroviară, aprobată prin Legea nr. 71/2020;

t) avizează specificațiile tehnice utilizate în activitățile de întreținere a vehiculelor feroviare;

u) eliberează, vizează, reînnoiește, modifică, actualizează și retrage autorizațiile de siguranță de exploatare a liniilor de metrou pentru transportul de călători;

v) aprobă regulamentele tehnice de exploatare a liniilor ferate industriale;

w) eliberează, vizează, modifică, suspendă sau retrage autorizațiile de exploatare a liniilor ferate industriale;

x) autorizează punerea în funcțiune a liniilor ferate industriale nou-construite sau modernizate;

y) emite avize pentru construirea/modificarea liniilor ferate industriale;

z) emite autorizații pentru lucrări de intervenție la o linie ferată industrială fără acces la infrastructura feroviară;

aa) emite rapoartele de verificare pentru evaluarea liniilor ferate industriale/zonelor de manevră;

bb) acordă/vizează/modifică/suspendă autorizația de funcționare din punct de vedere tehnic a stațiilor de cale ferată;

cc) supraveghează prin audit, inspecție pe procese și control/inspecție de stat operatorii de transport feroviar, administratorul/gestionarii de infrastructură feroviară, operatorii care efectuează numai manevră feroviară, gestionarii de linii ferate industriale, deținătorii de linii de metrou pentru transportul de călători/operatorii care efectuează transport urban cu metroul, entitățile responsabile cu întreținerea vehiculelor feroviare, operatorii economici care efectuează funcțiile de întreținere, operatorii care efectuează transport pe căile ferate cu caracter de patrimoniu, de muzeu sau turistic și/sau alt tip de transport pe șine, pe durata valabilității documentelor emise de ASFR;

dd) monitorizează menținerea îndeplinirii cerințelor de acordare a licențelor de către operatorii care efectuează transport feroviar, operatorii care efectuează numai manevră feroviară, operatorii care efectuează transport urban cu metroul și intermediarii activităților de transport pe calea ferată;

ee) supraveghează subsistemele de control-comandă și semnalizare terestre, energie și infrastructură;

ff) organizează examene pentru obținerea permiselor de mecanic și emite, reînnoiește, actualizează, modifică, suspendă și retrage permisele de mecanic de locomotivă;

gg) organizează examene pentru eliberarea autorizațiilor personalului cu responsabilități în siguranța feroviară;

hh) vizează, modifică, suspendă și retrage autorizațiile personalului cu responsabilități în siguranța feroviară;

ii) organizează examene și emite atestate pentru personalul responsabil cu sistemul propriu al siguranței circulației și pentru personalul din activitatea de formare-calificare pentru operatorii care efectuează transport urban cu metroul;

jj) acordă, reînnoiește, actualizează și modifică declarațiile de recunoaștere a centrelor de formare care asigură sarcinile de formare privind cunoștințele profesionale generale, de material rulant, de infrastructură feroviară, inclusiv pentru cunoștințe lingvistice, pentru mecanicii de locomotive, precum și declarațiile de recunoaștere a examinatorilor care efectuează evaluarea cunoștințelor profesionale generale, de material rulant și de infrastructură feroviară, inclusiv pentru cunoștințe lingvistice, pentru mecanicii de locomotive;

kk) autorizează centrele proprii ale unităților feroviare și ale operatorilor care efectuează transport urban cu metroul de

efectuare a programelor de formare-calificare și a celor de instruire/evaluare profesională;

ll) organizează cursuri de pregătire și emite certificatele pentru consilierii de siguranță pentru mărfurile periculoase pentru transportul feroviar;

mm) organizează cursuri de pregătire și examene în vederea atestării responsabililor cu sistemul de management al siguranței feroviare pentru personalul din cadrul operatorilor de transport feroviar și administratorului/gestionarului de infrastructură publică;

nn) organizează examene pentru atestarea personalului aparținând operatorilor de transport feroviar, administratorului/gestionarilor de infrastructură feroviară, operatorilor care efectuează numai manevră feroviară, gestionarilor de linii ferate industriale, deținătorilor de linii de metrou pentru transportul de călători și operatorilor care efectuează transport pe căile ferate cu caracter de patrimoniu, de muzeu sau turistic și/sau alt tip de transport pe șine;

oo) organizează examene pentru atestarea managerilor de transport feroviar intermediar;

pp) acordă consiliere și asistență tehnică de specialitate conform obiectului specific de activitate;

qq) avizează specificații tehnice, programe de stagiu, planuri-cadru de instruire, proceduri și alte documente care fac obiectul sistemului de management al siguranței și/sau sistemului de management al întreținerii;

rr) pune la dispoziția solicitanților documente de îndrumare privind cerințele pentru activitățile de autorizare, licențiere, certificare și atestare, conform obiectului de activitate;

ss) monitorizează, promovează și, dacă este cazul, aplică și actualizează cadrul de reglementare în domeniul siguranței, inclusiv sistemul de norme naționale în conformitate cu prevederile art. 16 alin. (2) lit. i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 73/2019 privind siguranța feroviară, aprobată prin Legea nr. 71/2020;

tt) consultă toți factorii implicați și părțile interesate, inclusiv administratorul de infrastructură, operatorii de transport feroviar, producătorii și furnizorii de întreținere, utilizatorii și reprezentanții personalului în procesul elaborării cadrului de reglementare național în conformitate cu prevederile art. 18 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 73/2019 privind siguranța feroviară, aprobată prin Legea nr. 71/2020;

uu) încheie acorduri de cooperare cu Agenția Uniunii Europene pentru Căile Ferate, cu alte autorități naționale de siguranță din celelalte state membre, cu Agenția de Investigare Feroviară Română, precum și cu alte entități din domeniul său de activitate;

vv) asigură colaborarea cu Agenția Uniunii Europene pentru Căile Ferate, cu organizații feroviare internaționale și alte autorități naționale de siguranță, prin participarea la plenary, comitete și grupuri de lucru ale acestora, precum și la alte acțiuni internaționale în legătură cu activitatea specifică a ASFR;

ww) asigură funcționarea serviciului de continuitate la nivelul ASFR prin Dispeceratul 112 și structurile desemnate în acest sens în conformitate cu prevederile art. 5 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 117/2010 pentru aprobarea Regulamentului de investigare a accidentelor și a incidentelor, de dezvoltare și îmbunătățire a siguranței feroviare pe căile ferate și pe rețeaua de transport cu metroul din România și ale art. 30 alin. (1) lit. c) din anexa de la aceeași hotărâre;

xx) elaborează propria politică și strategie de modernizare și dezvoltare;

yy) întocmește anual un raport privind activitățile desfășurate în anul precedent, pe care îl publică în Buletinul și pe pagina de internet ale ASFR;

zz) întocmește periodic, la 2 luni, lista cu documentele acordate, restricționate, suspendate, revocate sau retrase pe care le publică în Buletinul ASFR;

aaa) transmite Agenției Uniunii Europene pentru Căile Ferate anual, până la 30 septembrie, raportul anual privind activitățile desfășurate în anul precedent;

bbb) notifică Ministerul Transporturilor și Infrastructurii și Agenția Uniunii Europene pentru Căile Ferate, în termen de 30 de zile de la data emiterii, licențele de transport feroviar acordate, modificate, suspendate sau retrase.

CAPITOLUL III

Structura organizatorică

Art. 3. — Structura organizatorică a ASFR, elaborată în funcție de necesitățile concrete pentru buna desfășurare a activității sale, se avizează de consiliul de conducere și se aprobă prin ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii.

CAPITOLUL IV

Organele de conducere

Art. 4. — Conducerea ASFR este asigurată de către un consiliu de conducere, conform art. 4 din hotărâre.

Art. 5. — Consiliul de conducere al ASFR își desfășoară activitatea în conformitate cu propriul regulament de organizare și funcționare.

Art. 6. — Consiliul de conducere al ASFR are, în principal, următoarele atribuții și competențe:

a) aprobă regulamentul propriu de organizare și funcționare;

b) avizează regulamentul de funcționare al ASFR, prin care se repartizează către structurile prevăzute în structura organizatorică detaliată activitățile, atribuțiile, competențele și responsabilitățile referitoare la desfășurarea activităților prevăzute în regulamentul-cadru de organizare și funcționare al ASFR;

c) aprobă regulamentul intern al ASFR întocmit în conformitate cu prevederile art. 241, 242 și 246 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

d) avizează structura organizatorică a ASFR, care va fi supusă spre aprobare prin ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii;

e) prezintă, anual, conducerii Ministerului Transporturilor și Infrastructurii un raport asupra activității desfășurate de către ASFR în perioada anterioară și programul de activitate pentru anul în curs;

f) mandatează directorul general al ASFR pentru negocierea contractului colectiv de muncă cu părțile îndreptățite să negocieze colectiv, în condițiile art. 102 din Legea nr. 367/2022 privind dialogul social;

g) avizează bugetul de venituri și cheltuieli/rectificarea acestuia și urmărește execuția acestuia după aprobare;

h) avizează defalcarea pe trimestre a bugetului de venituri și cheltuieli;

i) avizează investițiile ce urmează a se realiza de către ASFR;

j) avizează și supune spre aprobare Ministerului Transporturilor și Infrastructurii tarifele pentru prestațiile de servicii specifice;

k) aprobă tarifele ASFR pentru alte activități privind valorificarea unor produse și servicii din activități proprii și conexe, chirii, prestații editoriale, studii, proiecte, alte prestări de servicii, exploatarea unor bunuri pe care le are în administrare etc.;

l) aprobă raportul trimestrial al ASFR privind activitatea desfășurată și stabilește măsuri pentru continuarea activității cu încadrarea în bugetul aprobat;

m) avizează scoaterea din funcțiune și valorificarea bunurilor din patrimoniul ASFR, cu aprobarea ordonatorului principal de credite;

n) exercită și alte atribuții care îi revin din prevederile legale, din regulamentul său de organizare și funcționare și din dispozițiile Ministerului Transporturilor și Infrastructurii.

Art. 7. — (1) Consiliul de conducere al ASFR se întrunește lunar sau ori de câte ori este necesar, la cererea președintelui sau a unei treimi din numărul membrilor săi.

(2) Ședința este condusă de președinte, iar în lipsa acestuia, de un membru al consiliului de conducere, ales conform regulamentului de organizare și funcționare a consiliului de conducere.

(3) Ședințele consiliului de conducere al ASFR pot avea loc în situația în care la acestea participă cel puțin jumătate plus unu din numărul total de membri ai consiliului.

(4) Hotărârile consiliului de conducere al ASFR se iau cu majoritatea voturilor membrilor acestuia.

(5) Consiliul de conducere al ASFR desemnează prin vot un secretar al consiliului dintre salariații ASFR, la propunerea președintelui consiliului.

CAPITOLUL V

Atribuțiile directorului general

Art. 8. — (1) Directorul general reprezintă ASFR în raporturile cu terții și are, în principal, următoarele atribuții:

a) aplică strategia și politicile de dezvoltare ale ASFR;

b) angajează, promovează, sancționează și concediază personalul ASFR;

c) negociază contractul colectiv de muncă, în limita mandatului dat de consiliul de conducere;

d) propune spre avizare consiliului de conducere structura organizatorică a ASFR;

e) numește, suspendă sau decide încetarea contractului individual de muncă pentru personalul cu funcții de conducere executivă din cadrul ASFR;

f) îndeplinește toate atribuțiile ce decurg din calitatea de ordonator terțiar de credite;

g) încheie acte juridice, în numele și pe seama ASFR;

h) aprobă operațiunile de încasări și plăți, potrivit competențelor;

i) aprobă planul anual de audit intern al ASFR;

j) aprobă deplasarea în țară și, după caz, în străinătate a personalului ASFR pentru participarea la grupuri de lucru, plenare și comitete sau alte reuniuni similare ale organismelor europene, precum și la alte acțiuni internaționale în legătură cu activitatea specifică a ASFR;

k) îndeplinește orice alte atribuții în limita competențelor legale.

(2) În intervalul de timp în care directorul general se află în concediu de odihnă, în concediu medical sau în deplasări în țară sau în străinătate efectuate în interes de serviciu, acesta poate delega, prin decizie, atribuțiile sale personalului cu funcții de conducere din subordine.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FAMILIEI, TINERETULUI ȘI EGALITĂȚII DE ȘANSE

ORDIN

pentru modificarea Ghidului specific — Condiții de accesare a fondurilor europene aferente Planului național de redresare și reziliență în cadrul apelului de proiecte PNRR/2022/C13/I1, componenta 13 — Reforme sociale, investiția I1 — Crearea unei rețele de centre de zi pentru copiii expuși riscului de a fi separați de familie, aprobat prin Ordinul ministrului familiei, tineretului și egalității de șanse nr. 20.898/2022

În temeiul prevederilor:

— art. 10 alin. (1), (3) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 22/2022 privind organizarea și funcționarea Ministerului Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 57 alin. (1), (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere:

— Referatul nr. 4.398 din 6 aprilie 2023 emis de Direcția implementare PNRR;

— prevederile Regulamentului (UE) 2020/2.094 al Consiliului din 14 decembrie 2020 de instituire a unui instrument de redresare al Uniunii Europene pentru a sprijini redresarea în urma crizei provocate de COVID-19 și ale Regulamentului (UE) 2021/241 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 februarie 2021 de instituire a Mecanismului de redresare și reziliență;

— prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 124/2021 privind stabilirea cadrului instituțional și financiar pentru gestionarea fondurilor europene alocate României prin Mecanismul de redresare și reziliență, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 155/2020 privind unele măsuri pentru elaborarea Planului național de redresare și reziliență necesar României pentru accesarea de fonduri externe rambursabile și nerambursabile în cadrul Mecanismului de redresare și reziliență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 178/2002, cu modificările și completările ulterioare;

— prevederile Hotărârii Guvernului nr. 209/2022 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 124/2021 privind stabilirea cadrului instituțional și financiar pentru gestionarea fondurilor europene alocate României prin Mecanismul de redresare și reziliență, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 155/2020 privind unele măsuri pentru elaborarea Planului național de redresare și reziliență necesar României pentru accesarea de fonduri externe rambursabile și nerambursabile în cadrul Mecanismului de redresare și reziliență;

— prevederile Acordului de finanțare nr. 26.592 din 8.03.2022 privind implementarea reformei și investiției finanțate prin Planul național de redresare și reziliență, încheiat între Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene și Ministerul Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul familiei, tineretului și egalității de șanse emite următorul ordin:

Art. I. — Ghidul specific — Condiții de accesare a fondurilor europene aferente Planului național de redresare și reziliență în cadrul apelului de proiecte PNRR/2022/C13/I1, componenta 13 — Reforme sociale, investiția I1 — Crearea unei rețele de centre de zi pentru copiii expuși riscului de a fi separați de familie, aprobat prin Ordinul ministrului familiei, tineretului și egalității de șanse nr. 20.898/2022, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1069 și 1069 bis din 3 noiembrie 2022, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— **Secțiunea 2.2 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„2.2. **Perioada de depunere a propunerilor de proiecte**

— Data deschiderii apelului de proiecte: 7 noiembrie 2022

— Data și ora de începere a depunerii de proiecte: 7 noiembrie 2022, ora 10.00

— Data și ora de închidere a depunerii de proiecte: 10 iunie 2023, ora 23.59

— Termen estimat pentru finalizarea etapei de evaluare: 10 iulie 2023

— Termen estimat pentru finalizarea etapei de contractare: 10 iulie 2023

— Termen maxim de implementare a proiectelor: 31 decembrie 2024”.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul familiei, tineretului și egalității de șanse,
Gabriela Firea

București, 6 aprilie 2023.

Nr. 20.305.

ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

ORDIN

pentru completarea Ordinului președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 641/2021 privind aprobarea regulilor de confirmare din punctul de vedere al datelor clinice și medicale la nivel de pacient pentru cazurile spitalizate în regim de spitalizare continuă și de zi, precum și a metodologiei de evaluare a cazurilor neconfirmate din punctul de vedere al datelor clinice și medicale pentru care se solicită reconfirmarea

Având în vedere Referatul de aprobare al Direcției generale relații contractuale nr. DRC 196 din 29.03.2023 și al Direcției generale medic-șef din cadrul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.426 din 29.03.2023,

în temeiul dispozițiilor:

— art. 291 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 17 alin. (5) din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972/2006, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 96 alin. (1) lit. a), b) și g) din anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 696/2021 pentru aprobarea pachetelor de servicii și a Contractului-cadru care reglementează condițiile acordării asistenței medicale, a medicamentelor și a dispozitivelor medicale, în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2021—2022, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordinului ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.068/627/2021 privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare în anul 2021 a Hotărârii Guvernului nr. 696/2021 pentru aprobarea pachetelor de servicii și a Contractului-cadru care reglementează condițiile acordării asistenței medicale, a medicamentelor și a dispozitivelor medicale, în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2021—2022, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordinului ministrului sănătății publice și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.782/576/2006 privind înregistrarea și raportarea statistică a pacienților care primesc servicii medicale în regim de spitalizare continuă și spitalizare de zi, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 641/2021 privind aprobarea regulilor de confirmare din punctul de vedere al datelor clinice și medicale la nivel de pacient pentru cazurile spitalizate în regim de spitalizare continuă și de zi, precum și a metodologiei de evaluare a cazurilor neconfirmate din punctul de vedere al datelor clinice și medicale pentru care se solicită reconfirmarea, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 672 din 7 iulie 2021, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

1. La articolul 2, după alineatul (11) se introduce un nou alineat, alineatul (12), cu următorul cuprins:

„(12) Prin excepție de la prevederile alin. (1), pentru raportarea cazurilor externate în luna mai 2023, spitalele vor raporta în format electronic setul minim de date la nivel de pacient în spitalizarea continuă (SMDPC), aferent pacienților externăți, conform prevederilor Ordinului ministrului sănătății publice și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.782/576/2006 privind înregistrarea și raportarea statistică a pacienților care primesc servicii medicale în regim de spitalizare continuă și spitalizare de zi, cu modificările și completările ulterioare, până la data de 7 iunie 2023.”

2. La articolul 2, după alineatul (21) se introduce un nou alineat, alineatul (22), cu următorul cuprins:

„(22) Prin excepție de la prevederile alin. (2), pentru raportarea cazurilor rezolvate/serviciilor furnizate în luna mai 2023, spitalele vor raporta în format electronic setul minim de date la nivel de pacient în spitalizarea de zi (SMDPZ), aferent cazurilor rezolvate/serviciilor furnizate, conform prevederilor Ordinului ministrului sănătății publice și al președintelui Casei

Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.782/576/2006, cu modificările și completările ulterioare, până la data de 7 iunie 2023.”

3. La articolul 2, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (31), cu următorul cuprins:

„(31) Prin excepție de la prevederile alin. (3), în luna aprilie 2023, spitalele vor transmite în format electronic cazurile/serviciile neconfirmate pentru care se solicită reconfirmarea, precum și cazurile/serviciile neraportate din lunile anterioare, în perioada 14—19 aprilie 2023.”

4. La articolul 2, după alineatul (44) se introduc două noi alineate, alineatele (45) și (46), cu următorul cuprins:

„(45) Prin excepție de la prevederile alin. (4), până la data de 8 mai 2023, Casa Națională de Asigurări de Sănătate va primi de la Institutul Național de Management al Serviciilor de Sănătate, în format electronic, datele/informațiile de confirmare clinică și medicală a activității aferente lunii aprilie 2023, în formatul solicitat de Casa Națională de Asigurări de Sănătate.

„(46) Prin excepție de la prevederile alin. (4), până la data de 9 iunie 2023, Casa Națională de Asigurări de Sănătate va primi de la Institutul Național de Management al Serviciilor de Sănătate, în format electronic, datele/informațiile de confirmare clinică și medicală a activității aferente lunii mai 2023, în formatul solicitat de Casa Națională de Asigurări de Sănătate.”

Art. II. — Direcțiile de specialitate ale Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, casele de asigurări de sănătate, spitalele, precum și Institutul Național de Management al Serviciilor de Sănătate vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,

Adela Cojan

București, 29 martie 2023.

Nr. 200.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2023 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	2.760	760	275
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.280		300
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	4.920		440
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	940		100
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	3.760		340
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	3.500		320
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.200		110

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2023 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	65	160	400	960	2.110	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	115	290	730	1.750	3.850	1.150	2.880	7.200	17.280	38.020

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	75	190	480	1.150	2.530	750	1.880	4.700	11.280	24.820
ExpertMO	140	350	880	2.110	4.640	1.400	3.500	8.750	21.000	46.200

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	100 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2023.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

5 948493 469919